

РЕШЕНИЕ

№ 288

гр. Кюстендил, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, I-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Андрей Н. Радев

при участието на секретаря Янка Ян. Ангелова
като разгледа докладваното от Андрей Н. Радев Гражданско дело № 20221520100441 по описа за 2022 година

ИСКР. Д. СТ., ЕГН: *****, адрес: обл. Кюстендил, общ. Невестино, **** е предявила против Потребителна кооперация „Напредък“, ЕИК: 000242402, със седалище и адрес на управление: обл. Кюстендил, общ. Невестино, с. Ваксево,искове да бъде признато за установено по отношение на ответникът,че и дължи сумата от 4206.72 лв./срвн.л.14 от гр.д.№ 1483/представляваща дължимо обезщетение по чл.222,ал.3 от КТ,ведно със законната лихва върху същата,считано от 05.05.2021 год. до окончателното и изплащане.Претендир се и присъждане на разноските от заповедното и настоящи производства.

В молбата /и допълнителна молба–уточнение с вх. №1980/20.07.2021 г./ищцата сочи, че на 11.11.2019 г. влязло в сила решение по гр. д. №395/2019 г. по описа на КРС, с което било признато за незаконно и отменено уволнението й, извършено със Заповед №3 от 28.11.2018 г. на председателя на Потребителна кооперация „Напредък“,но поради това ,че не се явила в двуседмичен срок ,за да заеме длъжността,от която е уволнена,обстоятелство коментирано в решение от 12.11.2020 г. по гр. д. №377/2020 г. по описа на КРС ,считано от 25.11.2019 г. ,то по този начин трудовото правоотношение

било прекратено. Твърди, че както към 09.12.2019 г., така и към 28.11.2018 г. била придобила право на обезщетение по чл. 222, ал. 3 от КТ – brutното ѝ трудово възнаграждение за срок от шест месеца, поради прекратяване на трудовото правоотношение, след като била придобила право на пенсия за осигурителен стаж и възраст и 10 години трудов стаж през последните двайсет години. В тази връзка подала заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК срещу ответника за сумата от 4206, 72 лв. – обезщетение на основание чл. 222, ал. 3 от КТ и лихва от 05.05.2021 г. до изплащане на вземането. По заявлението било образувано ч.гр.д. №863/2021 г. по описа на КРС, срещу което постъпило възражение. С оглед горното моли да бъде постановено съдебно решение, с което бъде установено по отношение на ответника, че същият дължи сумата от 4206, 72 лв. – обезщетение по чл. 222, ал. 3 от КТ за срок от 6 месеца, базирано на месечно трудово възнаграждение в размер на 701, 12 лв. и лихва от 05.05.2021г., която е датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК. Претендират се разноските по настоящото и по ч.гр.д. №863/2021 г. по описа на КРС.

В срока по чл. 131 от ГПК ответната страна сочи, че искът е недопустим и неоснователен. Изтъква, че трудовото правоотношение с ищцата било прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ със Заповед №3/28.11.2018 г. Ищцата била придобила право на пенсия за осигурителен стаж и възраст на 30.12.2018 г., което било повече от месец след като ѝ било прекратено трудовото правоотношение с представляваната от ответницата кооперация. Към 30.12.2018 г. ищцата не била в трудово правоотношение с кооперацията, т.е. трудовото правоотношение било прекратено на 28.11.2018 г., което било преди придобиването на право на пенсия за стаж и възраст. Коментира се в отговора, че на 11.11.2019 г. влязло в сила решение по гр. д. №395/2019 г. по описа на КРС, с което уволнението на ищцата е признато за незаконно, отменена е заповедта, с която е прекратено трудовото ѝ правоотношение и същата е възстановена на длъжността, която е заемала преди уволнението. С. не се явила в двуседмичния, законоустановен, срок за заемане на длъжността, което било посочено в мотивите на решение №260147/12.11.2020 г. по гр. д. №377/2020 г. по описа на КРС. В съдебно заседание исковата молба и отговора се поддържат.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните, и като обсъди събраните по делото доказателства при усл.на чл.235,ал.2 и 3 ГПК,приема за установено следното:

Видно от Заповед № 224/30.09.1981 г. на председателя на Потребителна кооперация „Напредък“, с. Ваксево, / приложена в трудовото досие, прието и приложено по настоящото дело/, ищцата била назначена в същата кооперация на длъжност „производственичка плетачка“,като продължила да работи в кооперацията до 28.11.2018 г., когато със Заповед №3/28.11.2018 г. трудовото правоотношение било прекратено. Последната заемана длъжност от С. е „продавач-консултант“ . Горната заповед била обжалвана и по гр.д. №395/2019 г. по описа на КРС с Решение №640 от 17.07.2019 г., влязло в сила на 11.11.2019 г.,уволнението било признато за незаконно като ищцата била възстановена на заеманата от преди уволнението длъжност.С решение № 260147 от 12.11.2020 г., влязло в сила на 16.03.2021г., постановено по гр.д. №377/2020 г. по описа на КРС, ПК „Напредък“ е била осъдена да плати на С. сума в размер на 3831,12 лв., представляващи обезщетение на основание чл. 225, ал. 1 от КТ за периода 28.12.2018 г. – 28.06.2019 г. Съгласно разпореждане от ТП НОИ, гр. Кюстендил, / л.11/ на С. е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст от 30.12.2018 г., въз основа на заявление, подадено на 08.02.2019г. От приложените по делото доказателства се установява, че последното изплатено на С. брутно трудово възнаграждение е в размер на 638, 52 лв.

При така установените фактически обстоятелства по делото, съдът приема от правна страна следното:

По допустимостта:

Съдът намира иска за процесуално допустим - предявен е от легитимирана страна при наличието на правен интерес и липсата на отрицателни процесуални предпоставки за осъществяване правото му на иск, срещу

надлежен ответник.

По основателността:

Исковата претенция е с правно основание чл. 222, ал. 3 от Кодекса на труда. За да е основателен искът ищецът следва да докаже, че е прекратено трудовото му правоотношение с ответното дружество; че към момента на прекратяване на правоотношението служителът е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст; че е работил при същия работодател поне 10 години през последните 20 години и размерът на дължимите обезщетения. Обезщетението по чл. 222, ал. 3 КТ е от категорията плащания, наречени в правната теория "гратификационни" - изразяващи благодарността на работодателя спрямо работника или служителя за това, че "е приключил живота си в труда по трудово правоотношение, придобил е право на пенсия и отива в пенсия". Когато придобитият при един и същ работодател трудов стаж е над 10 години, с общата трудовоправна норма законодателят е предвидил това плащане да е в по-голям размер, защото по характера си то изразява признателността на работодателя към излизания в пенсия за неговия принос и лоялност, засвидетелствани с продължителната работа.

В практиката на ВКС е изяснено, че предпоставките за придобиване правото на обезщетение по чл. 222, ал. 3 КТ са - прекратяване на трудовото правоотношение, без значение на какво основание и към момента на прекратяването работникът или служителът да е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Критерий за възникване правото на увеличения размер на обезщетението (6 работни заплати) е - последните 10 години трудовият стаж да е при един и същ работодател.

Видно от доказателствата по делото, а и няма спор между страните, че трудовото правоотношение по отношение на С. е било прекратено със Заповед №3/28.11.2018 г. за прекратяване на трудовото правоотношение между С. и ПК „Напредък“, с. Ваксево“, същата е била предмет на съдебен контрол и отменена с влязло в сила решение по гр.д.№ 395/2019 год. КРС. Няма данни и доказателства по делото след отмяната на горната заповед

трудовете правоотношение с ищцата да е било повторно прекратено с издаването на уволнителна заповед от представляващият ответната кооперация,като между страните не е спорно,че същото е прекратено по право-чл.325,т.2 КТ,считано от 09.12.2019 год.

Както бе изтъкнато по-горе основната предпоставка за изплащане на обезщетението по чл.222,ал.3 КТ е да е налице прекратяване на правоотношението ,независимо от основанието за това.Действително с решение № 260147 от 12.11.2020 г., влязло в сила на 16.03.2021г., постановено по гр.д. №377/2020 г. по описа на КРС, ПК „Напредък“ е била осъдена да плати на С. сума в размер на 3831,12 лв., представляващи обезщетение на основание чл. 225, ал. 1 от КТ за периода 28.12.2018 г. – 28.06.2019 г.,като е отхвърлен искът за изплащане на обезщетение за недопускането ѝ на работа след отмяна на уволнението и възстановяване на заеманата от преди това длъжност.Това решение ,въпреки че като се вземе в предвид ,че мотивите му не се ползват със СПН ,е резултат на анализа на съда,че ищцата не се е явила в срок след отмяната на предходното уволнение,за да заеме длъжността,от която е била уволнена.В същност между страните понастоящем няма и спор по това обстоятелство,при което следва да се приеме,че трудовоправната връзка между страните е прекратена по право по смисъла на чл.325,т.2 КТ,при което работодателят дължи изплащане на обезщетението по чл.222,ал.3 КТ.При положение,че по гр.д.№ 377/2020 год.съдът е уважил предявеният иск с пр.осн.ч.344,ал.1,т.3 КТ във вр. с чл.225,ал.1 КТ за сумата от 3831.12 лв.,представляваща шестмесечният сбор на brutното трудово възнаграждение на ищцата ,получено за пълен отработен месец преди уволнението, то това решение ,на осн.чл.298 ГПК обвързва настоящият състав и досежно размерът на искът по чл.222,ал.3 КТ,какъвто е настоящият,при липса на доказателства,че след уволнението и отмяната му ищцата е работила пълен отработен месец в ответната кооперация и размерът на БТВ е в претендираният от нея исков размер.Върху горната сума се дължи и законната лихва, считано от 05.05.2021 год.,когато същата е депозирала заявлението по чл.410 ГПК,по което е образувано гр.д.№ 863/2021 год.КРС,по което не се спори.

Следва да се отбележи, че към датата на прекратяването на трудовото правоотношение, въпреки отмяната на посочената заповед и признаването на уволнението за незаконно ищцата е имала правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст, както по чл.68 КСО, така и по чл.68а КСО. Съгласно условията на чл. 68 от Кодекса за социално осигуряване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при навършване на възраст 60 години и 10 месеца от жените, а от 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година възрастта за жените се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година. Наред с изискването за възраст кумулативно трябва да е осъществено изискването жените към 2016г. да имат 35 г. осигурителен стаж, а от следващата година осигурителния стаж се увеличава с по 2 месеца на година до достигането му от 37 г. осигурителен стаж. Видно от приложеното по делото разпореждане от НОИ / л.11/ С. към 30.12.2018 г. е имала осигурителен стаж 41 г. 7 месеца и 4 дни, т.е. имала е изискуемия минимум осигурителен стаж, като въпреки че не е изпълнявала изискването за навършена възраст / тогава е била на 61 г. и 29 дни, при изискуема от КСО за календарната 2018 г. минимална възраст от 61 г. и 2 м. /, за получаването на пенсията по чл.68 КСС, то е имала възрастта за получаване на пенсията по чл.68 а КСО. Право на пълна пенсия по чл. 68, ал.1, т.1 от КСО ищцата е придобила на 30.12.2018 год. , каквото е притежавала и към датата на отмяната на уволнението като незаконно, както и към 09.12.2019 год., която е била крайната дата за ищцата за явяването и на работата след отмяна на уволнението и от която дата трудовото ѝ правоотношение е било прекратено по право на осн.чл.325, т.2 КТ.

Извън горното, обуславящо извод за частична основателност на исковата претенция , между страните не се спори, а се установява и от приложеното трудово досие на С., че същата има трудов стаж считано от 1981 г. до декември 2019 г. при един и същ работодател - ПК „Напредък“, с. Ваксево, т.е. реализирала е най-малко десет години трудов стаж през последните двадесет години при този работодател. Това обстоятелство не се оспорва и от процесуалния представител на ответника в съдебно заседание.

По доводите на ответника:

В случая без правно значение за правото на С. да получи или не обезщетение по чл. 222, ал. 3 от КТ е обстоятелството, че на същата с разпореждане от НОИ, считано от 30.12.2018 г. ѝ е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст. Това е така, тъй като това е моментът към който тя е отговаряла на условията, за да се възползва от материалното си право на пълен размер пенсия, което не отменя задължението на работодателя по чл. 222, ал. 3 от КТ, ако са налице предпоставките за това.

По отговорността за разноси:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78 от ГПК на страните се дължат разноси, при тяхното доказване да са сторени, съобразно уважената, респективно отхвърлената част от иска. Искът е уважен за 91.07 % / 3831.12 : 4 206.72 x 100/, какъвто от разноските се дължат на ищцата. Същата в заповедното производство е сторила разноси в размер на 525.00 лв. за адвокатско възнаграждение, от която и се следват 478.12 лв. В исковото производство ищцата е заплатила за адвокатско възнаграждение същият размер, поради което следва да и се присъди същата сума, т.е. 478.12 лв. Ответникът също има право, на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК на разноси съобразно отхвърлената част от исковата претенция /8.93 %/, платил е за адвокатско възнаграждение сума в размер на 600.00/шестотин/лева, от която ищецът следва да му заплати сумата от 53.58 / 600 лв. x 8.93 %/ лв. При липса на изрично волеизявление за компенсиране на взаимно дължащи се разноси съдът ще постанови отделни диспозитиви за горните. Ответната кооперация ще бъде осъдена да заплати и държавна такса от 4% върху уважената част от исковата претенция, конкретно сумата от 153.24 / сто петдесет и три лева и двадесет и четири стотинки/, тъй като ищцата е освободена от заплащането на държавни такси и разноси.

Водим от горното и на осн. чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 222, ал. 3 КТ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Потребителна кооперация „Напредък“, с. Ваксево, ЕИК: 000242402, представлявана от председателя Л.Д.Б. ,че дължи на ИСКР. Д. СТ., ЕГН *****, адрес: общ. Невестино, с. Ваксево,ул.“Ленин“№ 48,сумата от 3 831, 12 лв. / три хиляди осемстотин тридесет и един лева и дванадесет стотинки/, представляваща дължимо обезщетение при прекратяване на продължилото повече от 10 години трудово правоотношение между страните, считано от 09.12.2019 г., на основание чл. 325, ал. 1, т. 2 от КТ, към момент, в който С. е придобила право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, равняващо се на шест brutни работни заплати, ведно със законна лихва върху тази сума, считано от 05.05.2021 г. до окончателното изплащане на сумата,КАТО ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН предявеният иск за сумата от 375.60 / триста и седемдесет и пет и шестдесет/лева,представляваща разликата между уважената част на исковата претенция до пълният предявен размер на искът за сумата от 4 206.72 /четири хиляди и двеста и шест и седемдесет и два/лева.

ОСЪЖДА Потребителна кооперация „Напредък“, с. Ваксево, ЕИК: 000242402,ДА ЗАПЛАТИ по сметките на Районен съд Кюстендил сумата от 153.24 / сто петдесет и три лева и двадесет и четири стотинки/лв.,представляваща държавна такса върху уважената част от исковата претенция,както и 5.00-пет лева,представляваща държавна такса за служебно издаване на изпълителен лист в случай на принудително събиране на горната.

ОСЪЖДА Потребителна кооперация „Напредък“, с. Ваксево, ЕИК: 000242402,ДА ЗАПЛАТИ на ИСКР. Д. СТ., ЕГН:*****, адрес: общ. Невестино, с. Ваксево, сумата от 478.12 /четиристотин и седемдесет и осем лева и дванадесет стотинки/лв.,представляваща сторените от последната разноси по ч.гр.д.№ 863/2021 год. по описа на РС-Кюстендил,съобразно уважената част от исковата претенция и сумата от 478.12 /четиристотин и седемдесет и осем лева и дванадесет стотинки/лв., представляваща сторените в настоящото производство разноси,съобразно уважената част от исковата претенция.

ОСЪЖДА ИСКР. Д. СТ., ЕГН:*****, адрес: общ. Невестино, с. Ваксево, да плати на Потребителна кооперация „Напредък“, с. Ваксево, ЕИК: 000242402, сумата от 53, 57 лв. /петдесет и три лева и петдесет и седем стотинки/,представляваща сторените от последната разноси в производството, съобразно отхвърлената част от исковата претенция.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд[1]Кюстендил в двуседмичен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____